Suriye ve Irak'a asker gönderilmesi kararının iki yıl uzatılması ve gerektiğinde yeni askerler gönderilmesiyle ilgili tezkere konusunda yaşanan heyecanı anlamak mümkün değildir. AKP ile MHP'nin oyları asker gönderme kararının uzatılması için yeterlidir. Ek olarak İyi Parti doğaldır ki "evet" diyecektir.

Bunun nedeni bu parti üyelerinin MHP ya da ona yakın kökenden olmasından ibaret değildir. Bu partinin oyu yükseliyor, AKP'ye muhalif olanlar bunu sevinçle karşılıyor ama bu yükselmenin nereden kaynaklandığı konusunda düşünmüyorlar. MHP'den oy alıyor ama esas olarak AKP'den alıyor. Ya da AKP'nin milliyetçi muhafazakar kitlesi görüş değil parti değiştiriyor. İP tezkereye "hayır" derse –olacak şey değil ama derse- bu kitleyi kaybeder ve oy oranı yüzde birkaça kadar geriler.

Hem İP'nin güçlenmesine sevinmek hem de tezkereye "hayır" demesini beklemek olacak şey değildir.

CHP de –belki birkaç milletvekilinin göstermelik tutumu dışında- "evet" diyecektir. AKP'nin Suriye politikasını "çok sert" eleştireceklerdir ama bu kimin umurundadır?

İyi Parti'nin "hayır" demesini AKP ve MHP özellikle isterdi, kaybettiklerinin yaklaşık tamamını geri alırlardı.

Bunu düşünmenin zor olduğunu sanmıyorum ama Orhan Gencebay'ın eski bir şarkısındaki "hakikatler yordu bizi hayale daldık" durumu gerçekleşiyor.

Şarkı şöyle sürer:

“Hayalde de mutluluğu bulamadık ki…”

Durum budur!